EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.6.2023
COM(2023) 303 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2024

{SWD(2023) 172 final}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2024

1. INDLEDNING

Denne meddelelse indeholder yderligere oplysninger om status for den europæiske fiskeriovervågning i 2022. Den indeholder også Kommissionens forslag og konsultationer med tredjelande om fiskerimuligheder for 2024. Målet er at forbedre fiskernes modstandsdygtighed, sætte gang i genopretningen af bestandene for at nå det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) og opretholde sunde bestande på MSY-niveau.

Langt færre fiskebestande overfiskes i dag, og fiskerne oplever socioøkonomiske gevinster fra visse bestande, der er blevet forvaltet på et sundere niveau i nogen tid. De høje brændstofpriser har imidlertid undermineret de opnåede gevinster, hvilket viser, at der er behov for at opbygge modstandsdygtighed og gøre EU's fiskerflåde mindre afhængig af fossile brændstoffer og bevare fiskebestandene. For at tackle de vigtigste udfordringer og forbedre modstandsdygtigheden i EU's fiskeri iværksatte Kommissionen en omfattende og konstruktiv samarbejdsproces inden for rammerne af **fiskeri- og havpakken**[1]. Det er afgørende at fortsætte engagementet og dialogen.

Ruslands militære aggression mod Ukraine har siden februar 2022 haft en indvirkning på EU's fiskeri i flere henseender, særlig i Sortehavet. Det har ført til vedvarende forstyrrelser i fiskeriaktiviteterne og handelsstrømmene og haft indvirkning på den videnskabelige rådgivning og på visse forhandlinger på internationalt plan. Dette viser, hvor vigtigt det er at styrke modstandsdygtigheden for at værne om fødevaresikkerheden i Europa, opfylde målene i den grønne pagt[2] og træffe yderligere foranstaltninger med hensyn til innovation og energiomstilling som fremhævet i fiskeri- og havpakken.

2. FREMSKRIDT I RETNING AF ET MERE BÆREDYGTIGT FISKERI I EU

Fiskeriet anses for bæredygtigt, hvis der ikke fanges flere fisk, end bestandene kan reproducere hvert år. En bestand befiskes på en bæredygtig måde på MSY-niveau, når forholdet mellem faktisk fiskeridødelighed (F) og fiskeridødelighed ved MSY (F_{MSY}) er 1 eller derunder[3].

Takket være de investeringer, som fiskere og nationale forvaltninger har foretaget, og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens tilsagn om at forvalte fiskeriet på ansvarlig vis, er fiskeriet blevet mere bæredygtigt, og langt færre bestande overfiskes nu i EU.

---

1 COM(2023) 100 final, COM(2023) 101 final, COM(2023) 102 final og COM(2023) 103 final.

2 COM(2019) 640 final.

3 En detaljeret analyse af F_{MSY} og fiskebestandenes biomassetilstand i alle havområder findes i afsnit 1 i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

I 2003 var de fleste bestande af interesse for EU stærkt overfiskede, og medianen af fiskeridødeligheden i det nordøstlige Atlanterhav var 1,68 $F_{MSY.}$ Siden da er raten faldet, og den nåede den laveste værdi i 2021 med 0,76. I **Middelhavet og Sortehavet** faldt mediandødeligheden fra 2,06 $F_{MSY.}$ i 2003 til 1,7 i 2020[4], og situationen er forbedret, idet der nu foreligger flere bestandsvurderinger i forhold til det foregående år. Fiskeridødeligheden er faldet mest i det østlige Middelhav efterfulgt af Sortehavet og det vestlige Middelhav. Der er kun sket få ændringer i det centrale Middelhavsområde.

I de tilfælde, hvor fiskeridødeligheden er faldet, er fiskebestandens biomasse på vej op[5]. Dette bidrager til at forbedre fangsterne og fiskeriets rentabilitet og øger deres kulstofeffektivitet (i kg fanget fisk pr. kg udledt kulstof). For at illustrere værdien af at udøve forsvarlig forvaltning i Biscayabugten blev ingen bestande overfisket i 2021 for første gang under den fælles fiskeripolitik[6]. Væksten i fiskebestandene har været bemærkelsesværdig i dette område og er mere end tre gange så stor som i 2003.

Landingsopgørelser og salgsnotaer er afgørende for at overvåge kvoteudnyttelsen og rapportere aggregerede fangstdata. Nøjagtig rapportering er afgørende, da den er grundlaget for bæredygtigt fiskeri og for pålidelige videnskabelige data. Der er ikke desto mindre fortsat problemer med at sikre, at alle fangster registreres korrekt og afskrives på kvoterne på grund af mangler i den måde, hvorpå medlemsstaternes vejer alle landede fiskevarer, og i hvordan de registrerer dem i fangstopgørelser. Dette er konstateret i flere tilfælde ved de evalueringer, som Kommissionen har foretaget for flere havområder i de foregående år. Kommissionen har fulgt op på tilfælde af manglende overholdelse ved at indlede endnu en evalueringscyklus i 2022 og traktatbrudsprocedurer, der kræver, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, så deres fangster registreres nøjagtigt.

Bestandene i det nordøstlige Atlanterhav ligger i dag gennemsnitligt set inden for det interval, der svarer til den fælles fiskeripolitiks mål for fiskeridødelighed. Selv om der i 2022 er gjort gode fremskridt hen imod de mål, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik, er der behov for yderligere fremskridt, navnlig i Middelhavet og Sortehavet.

2.1 Fiskerimuligheder i 2023

Fiskerimulighederne er et vigtigt skridt i retning af en bæredygtig fiskeriforvaltning. I Atlanterhavet, Østersøen og Skagerrak/Kattegat er fiskerimulighederne primært defineret som fangstbegrænsninger (kendt som samlede tilladte fangstmængder (TAC'er)).

Den **helt anderledes miljøsituation** i **Østersøen og dens floder** påvirker fortsat fiskebestandene og deres udvikling. Der er i dag forskellige belastninger i **Østersøen**, som har ført til en forringelse af biodiversiteten. Disse belastninger omfatter høj forurening fra næringsstoftilførsler og vedvarende høje niveauer af forurenende stoffer. Dette skyldes til

4 2021-værdien er endnu ikke tilgængelig, da GFCM's vurderinger blev foretaget med data frem til 2020.
5 (+18 % i alt, +39 % i det nordøstlige Atlanterhav, +6 % i Middelhavet og Sortehavet siden 2003).
6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik.

dels, at EU-lovgivningen ikke er gennemført[7]. Fire ud af ti fiskerier (sild i den vestlige del af Østersøen, de to torskebestande og laks i den centrale del af Østersøen) er ikke længere omfattet og må kun landes som bifangst. De resterende målfiskerier er de øvrige pelagiske arter (brisling og sild i den centrale del af Østersøen, Den Botniske Bugt og Rigabugten) og rødspætte med fangstbegrænsninger, der er fastsat i overensstemmelse med MSY, og laks i Den Botniske Bugt og i Den Finske Bugt, idet fangstbegrænsningerne er fastsat i overensstemmelse med forsigtighedstilgangen. Alle værktøjer tages i brug i den flerårige plan[8] for Østersøen, dvs. suspension af målfiskeri, fastsættelse af TAC'er under de anbefalede maksimumsniveauer, lukning af gydeområder og begrænsning af rekreativt fiskeri for at hjælpe kriseramte fiskebestande med at komme på fode igen. Men medmindre medlemsstaterne anvender og gennemfører EU-lovgivningen fuldt ud, vil disse værktøjer ikke være tilstrækkelige til at genoprette alle fiskebestande. Der blev i ministererklæringen "Our Baltic" givet tilsagn om at gennemføre EU-retten fuldt ud. Det er afgørende, at dette gøres[9].

Indsatsen for at overvinde de udfordringer, der er forbundet med belastningen fra forurening, eutrofiering og klimaændringer til marine økosystemer, fiskeri og akvakultur, påbegyndes med input fra det videnskabelige samfund. Videnskaben sætter de politiske beslutningstagere i stand til at træffe informerede beslutninger og fuldt ud gennemføre den økosystembaserede tilgang til fiskeri- og akvakulturforvaltningen, som er et af de centrale principper i den fælles fiskeripolitik.

Der er et lavere pres på fiskebestandene og forskellige miljøforhold i **Skagerrak/Atlanterhavsfarvandene**. I disse havområder har den bæredygtige forvaltning af 29 bestande givet positive resultater med store stigninger i TAC'en for vigtige kommercielle fiskerier i 2023.

For bestande, som deles med Det Forenede Kongerige, er begge parter blevet enige om TAC'er inden den frist, der er fastsat ved handels- og samarbejdsaftalen[10], idet disse blev fastsat i overensstemmelse med MSY for de fleste bestande, som der foreligger rådgivning for. For syv bestande (hvor der i rådgivningen blev anbefalet nulfangst) blev parterne enige om at fastsætte en lav fangstbegrænsning for seks bestande, som kun omfatter bifangster, for at forhindre choke-situationer i blandet fiskeri i overensstemmelse med forordningen om den fælles fiskeripolitik[11]. For én bestand blev parterne enige om at overvåge TAC'en efter råd fra

---

7 Navnlig nitratdirektivet, direktivet om rensning af byspildevand, havstrategirammedirektivet, vandrammedirektivet, habitat- og fugledirektivet, affaldsrammedirektivet, direktivet om maritim fysisk planlægning, direktivet om plast til engangsbrug, forordningen om en fælles fiskeripolitik, den integrerede havpolitik og den fælles landbrugspolitik.

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande.

9 https://commission.europa.eu/system/files/2020-09/ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

10 Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side, ST/5198/2021/INIT (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10).

11 Betragtning 51 i Rådets forordning (EU) 2023/194 af 30. januar 2023 om fastsættelse for 2023 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om fastsættelse af sådanne fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2023 og 2024.

Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) om TAC-niveauet[12]. Drøftelserne mellem de to parter inden for rammerne af Specialudvalget om Fiskeri bidrog til at strømline de årlige konsultationer og nå frem til en tidsplan og en tilfredsstillende aftale[13].

For så vidt angår **bestande, der deles mellem EU, Norge og Det Forenede Kongerige**, blev de tre parter enige om at fastsætte TAC'erne i overensstemmelse med MSY-rådgivningen. Med henblik på den fortsatte genopretning af torsk i Nordsøen forlængede parterne de afhjælpende foranstaltninger og fastsatte TAC'en for to bestande under den videnskabelige rådgivning på grund af deres interaktion med torsk i blandet fiskeri. TAC'erne for sild i Nordsøen blev fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, og parterne blev enige om at fortsætte fangstbegrænsningerne for at afbøde indvirkningen på den nedfiskede sildebestand i den vestlige del af Østersøen. Parterne blev i 2023 enige om at revidere den nuværende forvaltningsmodel og tilgangen til fastsættelse af TAC for sild i Nordsøen[14]. Den eneste vurderede **bestand, der deles bilateralt med Norge**, blev fastsat på MSY-niveau[15]. Afvigelser fra eksisterende deleordninger for bestande, der forvaltes i fællesskab, kan i den forbindelse have en negativ indvirkning på deres status og bringe målet om at fastsætte TAC'er på MSY-niveauer i fare.

Hvad angår de **vidt udbredte bestande**[16] af makrel, blåhvilling og atlantisk-skandinavisk sild, blev kyststaterne[17] enige om overordnet set at fastsætte TAC'erne på MSY-niveau. I mangel af fordelingsordninger overstiger summen af kyststaternes kvoter dog fortsat den samlede vedtagne TAC. EU anlagde en ansvarlig tilgang uden nogen ensidige forhøjelser ud over de senest aftalte andele, som ikke blev fulgt af alle kyststater. Denne situation lægger i forvejen pres på disse bestandes bæredygtighed. Kommissionen fører aktive drøftelser med andre kyststater med henblik på at indgå nye deleordninger for bæredygtig forvaltning af bestande.

I **Middelhavet og Sortehavet** foregår der blandet fiskeri, hvor mange bestande deles med tredjelande. Fiskeridødeligheden har nærmet sig det bæredygtige niveau for visse bestande, idet syv nåede F_{MSY} i 2020, men mange bestande befiskes stadig over bæredygtige niveauer.

---

12 Skriftligt referat af fiskerikonsultationerne mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union for 2023: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2022-12/2023-eu-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

13 Referater fra Den Sociale Klimafonds møder findes på: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/relations-non-eu-countries/relations-united-kingdom/eu-uk-trade-and-cooperation-agreement/meetings-eu-uk-partnership-council-and-specialised-committees-under-trade-and-cooperation-agreement/specialised-committee-fisheries_en.

14 Referat af fiskerikonsultationerne mellem Den Europæiske Union, Norge og Det Forenede Kongerige for 2023: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2022-12/2023-eu-no-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

15 Referat af konklusionerne fra fiskerikonsultationerne mellem Norge og Den Europæiske Union om regulering af fiskeriet i Skagerrak og Kattegat for 2023: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2023-03/2023-eu-norway-skagerrak-fisheries-consultations_en.pdf.

16 https://www.ices.dk/community/groups/pages/wgwide.aspx Working Group on Widely Distributed Stocks (WGWIDE) samler og analyserer data om store bestande af pelagiske arter samt andre vidt udbredte og stærkt vandrende arter.

17 De kyststater ved det nordøstlige Atlanterhav, der har interesse i de pågældende bestande, er Den Europæiske Union, Det Forenede Kongerige, Norge, Island, Færøerne, Grønland og Det Russiske Føderation.

Der skal fortsat arbejdes på at reducere fiskeriindsatsen og nå MSY-målet, navnlig ved at anvende den flerårige plan for det vestlige Middelhav[18] og 2030-strategien fra Det Almindelige Råd for Fiskeriet i Middelhavet (GFCM)[19]. Fiskerimulighederne for 2023 er i overensstemmelse med en lang række foranstaltninger, der blev vedtaget i 2022.

For at nå MSY-målet inden 2025 under **den flerårige plan for det vestlige Middelhav** anvendes der i forbindelse med fiskerimulighederne[20] en integreret tilgang på grundlag af forvaltningsværktøjer, hvorunder der udvikles en kompensationsmekanisme, der tilskynder til anvendelse af mere selektive redskaber og lukkede områder. Medlemsstaterne opfordres til at fortsætte med at træffe foranstaltninger under denne mekanisme. Rådet har også fastsat maksimale fangstbegrænsninger for de mest overfiskede dybhavsrejer og opretholdt lofter for fiskeriindsatsen for langlinefartøjer.

Intensivt arbejde inden for rammerne af **GFCM**, som støttes af EU's konsekvente holdning i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), har ført til vedtagelsen af væsentlige afgørelser. Den har frem for alt ført til fem flerårige forvaltningsplaner, der er baseret på principperne i den fælles fiskeripolitik. Dette har medført, at der er vedtaget maksimale fangstbegrænsninger for dybvandsrejer i Det Joniske Hav, Det Levantinske Hav og Sicilienstrædet (herunder ordninger for kulmule) og den maksimale fangstmængde for spidstandet blankesten i Alboránhavet. Der blev opnået enighed om en langsigtet forvaltningsplan vedtaget af GFCM for små pelagiske arter i Adriaterhavet, der tager sigte på at skabe højt udbytte på lang sigt i overensstemmelse med MSY, reducerede fangstbegrænsninger i 2023 for ansjos og sardiner og en fastfrysning af kapaciteten for pelagiske trawlere og notfartøjer. GFCM fortsatte også med at gennemføre den flerårige plan for demersale bestande i Adriaterhavet, hvorved der fastsættes en øvre grænse for fiskeriindsatsen for både bund- og bomtrawlere for at nå MSY-målet for alle vigtige bestande i 2026. GFCM vedtog fangstbegrænsninger for ædelkoral og en begrænsning af fiskeriindsatsen for guldmakrel i internationale farvande i Middelhavet. Hvad angår Sortehavet blev der fastsat TAC for pighvar i henhold til GFCM-planen, og der blev fastsat en autonom EU-kvote for brisling.

EU nåede også til enighed om ambitiøse foranstaltninger for **havfiskeri efter europæisk ål**[21], herunder en forlængelse af lukningen på havet fra tre til seks måneder, så den falder sammen med ungåls og modne åls migration mellem havet og floderne. Gennemførelsen af disse foranstaltninger vil blive genstand for øget overvågning i 2023. Kommissionen vil nøje overvåge fremskridtene med gennemførelsen af foranstaltningerne i den fælles erklæring om styrkelse af genopretningen for europæisk ål, som Kommissionen og visse medlemsstater har undertegnet.

---

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014.

19 GFCM 2030 Strategy for sustainable fisheries and aquaculture in the Mediterranean and the Black Sea. https://www.fao.org/documents/card/en/c/cb7562en.

20 Rådets forordning (EU) 2023/195 af 30. januar 2023 om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet for 2023.

21 Artikel 13 i forordning (EU) 2023/195.

3. STATUS OVER EU'S FISKERFLÅDE

Medlemsstaterne skal holde deres flåder under de nationale lofter, der er fastsat for fartøjskapacitet (bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW)). De skal reducere kapaciteten for flåder, der ikke er i balance, ved årligt at aflægge rapport om flådernes biologiske og økonomiske bæredygtighed. Hvis der er tegn på ubalance, skal de fremlægge handlingsplaner for at afhjælpe dette inden for en klar tidsramme. Enhver kapacitet, som trækkes tilbage med offentlig støtte, må ikke erstattes.

Siden 2022 er antallet af fartøjer, bruttotonnagen og maskineffekten faldet med henholdsvis 0,3 %, 0,7 % og 0,5 %. Som følge heraf bestod den EU-registrerede flåde[22] i december 2022 af 72 472 fartøjer på 1 321 454 BT og 5 264 658 kW.

Medlemsstaterne anfører i deres rapporter for 2022, at deres flåder har holdt sig under lofterne og opfylder kravene i artikel 22 i forordningen om den fælles fiskeripolitik. Der er dog fortsat betænkeligheder med hensyn til nøjagtigheden og pålideligheden af de data, der ligger til grund for de nationale rapporter, og eksistensen eller nøjagtigheden af medlemsstaternes handlingsplaner. I meddelelsen om den fælles fiskeripolitik[23] opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden og fleksibiliteten i deres forvaltning af fiskerikapaciteten og fremme en eventuel omfordeling af uudnyttet kapacitet til strukturelle investeringer om bord.

4. SAMFUNDSØKONOMISKE RESULTATER

Energi er en af de største udgiftsposter i EU's fiskeriflåde. Den store stigning i brændstofpriser[24] havde en stor indvirkning på EU-fiskerflådens socioøkonomiske resultater i 2022. Denne indvirkning følger efter den tidligere afbrydelse i positive tendenser i de økonomiske resultater som følge af covid-19-udbruddet i 2020 og de markedsforstyrrelser, som Ruslands militære aggression mod Ukraine forårsagede. Det anslås, at en stigning på 10 eurocent i brændstofprisen for hele EU's fiskerflåde reducerer det årlige bruttooverskud med 185 mio. EUR (eller 16 % af det årlige bruttooverskud i 2020). I flere fartøjskategorier, der anvender brændstofintensive redskaber, kan energiomkostningerne udgøre op til halvdelen af landingernes samlede værdi.

Som følge heraf har EU's fiskerflåde lidt tab for første gang siden 2008. Men efter at brændstofpriserne toppede med 1,2 EUR pr. liter i sommeren 2022, er priserne gradvist faldet til 0,8-0,9 EUR pr. liter i første kvartal af 2023. Det forventes, at EU's fiskerflåde med de nuværende brændstofpriser kan producere en bruttoværditilvækst på ca. 2,5 mia. EUR, et bruttooverskud på næsten 300 mio. EUR, dække deres driftsomkostninger og bevare arbejdspladser og lønninger for 125 000 fiskere i 2023. Dette er en betydelig forbedring i forhold til 2022, hvor de fleste EU-fiskerflåder ikke var i stand til at dække deres driftsomkostninger. De nuværende brændstofpriser, som fortsat er 70 % højere end 2021-

[22] Inklusive den del af flåden, som er beskæftiget i regionerne i den yderste periferi.
[23] COM/2023/103 final.
[24] Gennemsnitsprisen i 2022 var mere end dobbelt så stor som 2021.

priserne, vil imidlertid i gennemsnit kun generere meget lidt eller slet ingen nettofortjeneste i 2023.

Virkningen af disse resultater er ikke ligelig fordelt på tværs af alle fartøjskategorier. Flådesegmenter, der er afhængige af bestande, der udnyttes på en bæredygtig måde, og som øgede deres energieffektivitet (eller reducerede deres brændstofintensitet), klarer sig generelt bedre og genererer højere lønninger til deres besætninger på trods af de nuværende ugunstige økonomiske forhold. Dette illustrerer **de betydelige socioøkonomiske gevinster med hensyn til bevarelse af bestande og energieffektivitet, som EU's fiskerflåder har opnået**.

EU's fiskerflåde forventes at dække sine driftsomkostninger og opretholde beskæftigelsen i 2023, men den vil fortsat være økonomisk sårbar. Denne sårbarhed skyldes den høje energiintensitet og afhængighed af fossile brændstoffer. Energiomstillingsinitiativet[25] lægger op til en række foranstaltninger, der skal hjælpe sektoren med at fremskynde sin energiomstilling og nå målet om klimaneutralitet senest i 2050. Den omfatter foranstaltninger, der skal vejlede medlemsstaterne i, hvordan de bedst udnytter de midler, der er til rådighed under Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond[26] (EHFAF), til at støtte energiomstillingens gennemførelse.

For at afbøde de umiddelbare konsekvenser for EU i 2022 som følge af Ruslands militære aggression mod Ukraine traf Kommissionen i 2022 en række hurtige foranstaltninger for at få Den Europæiske Hav- og Fiskerifond[27] (EHFF) og EHFAF til at gennemføre krisestøtteforanstaltninger[28]. For EHFF's vedkommende har 14 medlemsstater gjort fremskridt med hensyn til at ændre deres operationelle programmer for at frigøre denne støtte. Støtten kan kombineres med andre krisepakker, navnlig de midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte[29], hvor der er op til 300 000 EUR til rådighed for virksomheder i fiskeri- og akvakultursektoren indtil udgangen af 2023.

5. LANDINGSFORPLIGTELSEN

Forskningsprojekter og samarbejde mellem alle interessenter har givet værdifulde erfaringer om forvaltning af udsmid i henhold til reglerne om landingsforpligtelsen og om samarbejde med interessenter. Det har øget kendskabet til (afbødnings-) værktøjer, fangstsituationen i forskellige fiskerier og havområder og til, hvordan uønskede fangster kan undgås ved at anvende mere selektive fiskeredskaber eller -teknikker, træffe område- eller tidsspecifikke foranstaltninger eller foretage realtidslukninger.

---

25 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om energiomstillingen i EU's fiskeri- og akvakultursektor (COM(2023) 100 final).

26 Forordning (EU) 2021/1139.

27 Forordning (EU) nr. 508/2014.

28 Forordning (EU) 2022/1278 og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/500.

29 Meddelelse fra Kommissionen — Midlertidige kriserammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for økonomien efter Ruslands angreb på Ukraine (2022/C 131 I/01).

EHFF og EHFAF (yder en høj andel af offentlig støtte) yder støtte til gennemførelse af landingsforpligtelsen. Ved udgangen af 2022[30] havde medlemsstaterne udvalgt 5 160 projekter med en samlet EHFF-finansiering på 180,7 mio. EUR, der var afsat til landingsforpligtelsen (en stigning i forhold til 4 762 projekter og 169,2 mio. EUR det foregående år). De fleste projekter havde til formål at øge merværdien eller kvaliteten af uønskede fangster[31], mindske fiskeriets indvirkning på havmiljøet og eliminere udsmid[32].

Medlemsstaternes indsats for at overvåge og håndhæve landingsforpligtelsen er imidlertid fortsat utilstrækkelig. De største risici, der er forbundet med landingsforpligtelsen, såsom ulovligt og udokumenteret udsmid af fangster under havfiskeri, afbødes ikke i tilstrækkelig grad. Der er behov for at forebygge og afskrække de nuværende incitamenter til manglende overholdelse[33] ved hjælp af overvågning og håndhævelse. I forordningen om den fælles fiskeripolitik erkendes det, at det er vanskeligt at gennemføre landingsforpligtelsen inden for blandet fiskeri, hvor der forekommer mere end én art, hvor der sandsynligvis fanges forskellige arter i forbindelse med samme fiskerioperation, og hvor der er adgang til værktøjer som kvotebytte.

I øjeblikket anvender medlemsstaterne for det meste traditionelle overvågningsteknikker[34], som er utilstrækkelige[35]. Parlamentet og Rådet er for nylig blevet enige om en revideret fiskerikontrolordning efter et forslag fra Kommissionen, der navnlig går ud på at give mandat til anvendelse af elektroniske fjernovervågningsværktøjer. Det Europæiske Fiskerikontrolagentur bistår medlemsstaterne med at udarbejde operationelle planer for pilotprojekter om elektronisk fjernovervågning på regionalt og nationalt plan og med at identificere de bedst mulige strategier til overvågning af overholdelsen.

Dårlig overholdelse, udokumenteret udsmid og fejlrapportering af fangster undergraver nøjagtigheden af fangstdata (landinger, uønskede fangster og udsmid) og rapportering, som understøtter kvaliteten af den videnskabelige rådgivning. Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder i 2023 sammen med Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) om at revidere undtagelserne fra landingsforpligtelsen for at opnå bedre data. Kommissionen afholdt også en undersøgelse gennem CINEA[36] om overvågning af landingsforpligtelsens gennemførelse for medlemsstaternes fiskeri i Østersøen, Nordsøen og de vestlige farvande i Atlanterhavet. Det er vigtigt at forbedre overvågningen og håndhævelsen for at sikre, at fangstdataene er nøjagtige, da forskerne anvender de data, der

---

30 EHFF-gennemførelsesrapporten for 2022, Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, følger inden længe.

31 Artikel 42 i EHFF-forordningen.

32 EHFF-forordningens artikel 38 og 39.

33 Disse omfatter ulovlig og udokumenteret udsmid for at undgå "choke-situationer", for at maksimere udbyttet ("high-grading") og for at reducere omkostningerne ved håndtering og opbevaring af fangster af lav værdi.

34 Såsom inspektioner til havs, inspektion ved landing, dataanalyse og overvågning fra luften.

35 Flere medlemsstater er blevet enige om at deltage i et EFCA-koordineret pilotprojekt om elektronisk fjernovervågning for at gøre sig bekendt med bedste praksis for udførelse af kontrol (et eller to fartøjer pr. medlemsstat). Danmark anvender elektronisk fjernovervågning i den flåde der fisker efter jomfruhummer i Kattegat, og Nederlandene udfører en fuldt dokumenteret fiskeriordning for nogle få fartøjer i Nordsøen. Ingen af projekterne anvendes til kontrol- og håndhævelsesformål.

36 https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/89868cc6-015f-11ec-8f47-01aa75ed71a1.

rapporteres i logbøger og indsamles i henhold til rammen for dataindsamling[37], til at understøtte den videnskabelige rådgivning. Som fremhævet i meddelelsen om den fælles fiskeripolitik[38] er dataenes nøjagtighed afgørende for de evalueringer, der hjælper Kommissionen med at afgøre, om EU's indsats bør videreføres eller tilpasses.

6. HOVEDBUDSKABER OG RETNINGSLINJER FOR FORSLAGENE TIL FISKERIMULIGHEDER FOR 2024

6.1. Vigtige faser i fastsættelsen af de kommende fiskerimuligheder

Kommissionen vil basere sine forslag til fiskerimuligheder for 2024 på den videnskabelige rådgivning fra ICES og STECF, herunder økosystemovervejelser, på de afgørelser, der er truffet under internationale forhandlinger med tredjelande, på afgørelser truffet af RFFO'erne i 2023 og på en socioøkonomiske analyse.

Kommissionen vil dække så mange bestande som muligt i sine oprindelige forslag under hensyntagen til, hvornår den videnskabelige rådgivning skal være klar.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne og interessenterne til at vurdere den videnskabelige rådgivning, så snart den er offentligt tilgængelig. Interessenterne kan også fremsætte henstillinger gennem de rådgivende råd, de nationale myndigheder eller individuelt.

Kommissionen vil gennemføre en række konsultationer med Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater fra og med oktober med henblik på at afslutte dem i rette tid, så resultaterne kan medtages ved Rådets samling i december.

Udover at fastsætte fiskerimuligheder vil Kommissionen året igennem bestræbe sig på at dele ordninger for vidt udbredte bestande med tredjelande, der ikke har sådanne ordninger, for at sikre, at delte bestande fiskes på en bæredygtig måde.

6.2. Fastsættelse af fiskerimuligheder for de forskellige havområder

For bestande i **Østersøen, Skagerrak/Kattegat og Atlanterhavet**, hvor forvaltningen udelukkende varetages af EU, vil Kommissionen foreslå kvoter i overensstemmelse med MSY, når rådgivningen for bestandene foreligger. Hvis forvaltningsplanerne skaber fleksibilitet ved fastsættelse af fangstbegrænsninger, vil Kommissionen muligvis foreslå at benytte de øvre MSY for sunde bestande, så længe det i den videnskabelige rådgivning anses for nødvendigt for at nå målene i den flerårige plan, navnlig for blandet fiskeri. For bestande, hvor der i rådgivningen blev anbefalet nulfangst, eller hvor biomassen er reduceret så meget, at bestandene ligger under en sikker grænseværdi, vil Kommissionen foreslå afhjælpende foranstaltninger som skitseret i hver af de flerårige planer for at genopbygge bestandene. Kommissionen vil fokusere på så hurtigt som muligt at foretage en fuldstændig MSY-videnskabelig evaluering af andre vigtige bestande.

---

[37] Forordning (EU) 2017/1004.

[38] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Den fælles fiskeripolitik i dag og i morgen: en pagt for fiskeriet og havet med henblik på en bæredygtig, videnskabeligt baseret, innovativ og inklusiv fiskeriforvaltning (COM(2023) 103 final).

For så vidt angår landingsforpligtelsen vil Kommissionen fratrække *de minimis*-undtagelserne eller undtagelserne begrundet i høje overlevelsesrater fra ICES' rådgivning, hvor det er relevant. Kommissionen vil også evaluere medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at gennemføre de nuværende foranstaltninger til reduktion af bifangst, der ledsager TAC'er, som alene er for uundgåelige bifangst, og som er vedtaget for at afhjælpe potentielle choke-situationer.

Kommissionen planlægger, hvor det er muligt, at gå over til en ordning med flerårige TAC'er for bestande, der kun er EU-bestande. Dette vil øge effektiviteten og forudsigeligheden for EU's fiskerivirksomheder for bestande, der udvælges i tæt samråd med medlemsstaterne, interessenterne og ICES. Medlemsstaterne anmodes om at opstille en liste over prioriterede bestande i de tilfælde, hvor de anbefaler 2-årige TAC'er. Efter en vurdering anmoder Kommissionen ICES om at vurdere de identificerede bestande:

(i) i overensstemmelse med ICES' flerårige rådgivningskriterier
(ii) ud fra gennemførligheden af den flerårige rådgivning
(iii) med hensyn til de mulige konsekvenser af en sådan flerårig rådgivning.

For fælles bestande, der forvaltes sammen med **Det Forenede Kongerige, Norge og andre kyststater**, vil EU fortsat basere sin holdning på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning med henblik på at fastsætte fiskerimuligheder i overensstemmelse med MSY. EU vil følge op på fælles tilsagn fra EU og Det Forenede Kongerige i Specialudvalget om Fiskeri med henblik på at opnå bæredygtigt fiskeri og forvaltning af fælles bestande. EU vil også følge op på lignende forpligtelser i den trilaterale ramme (EU, Det Forenede Kongerige og Norge) og ved at søge bæredygtige og omfattende deleordninger for kyststatsbestande. Dette arbejde indgår i den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension og dækker ca. 70 % af alle TAC'er, der er fastsat for det nordøstlige Atlanterhav. Kommissionen vil bestræbe sig på at forbedre samarbejdet, herunder samarbejdsklimaet, i forbindelse med disse konsultationer.

For **Middelhavet og Sortehavet** er det afgørende, at medlemsstaterne fortsat forfølger målene i den flerårige plan for det vestlige Middelhav og GFCM i henhold til 2030-strategien. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre ledsageforanstaltninger under EHFAF-programmerne. Da dette er det sidste år i overgangsperioden for den flerårige plan, vil forslaget til fiskerimuligheder tilstræbe fuld gennemførelse med henblik på at opnå MSY senest den 1. januar 2025 for alle bestande under anvendelse af en holistisk tilgang. Den bør navnlig inddrage de tilgængelige forvaltningsværktøjer og kompensationsmekanismen for at forbedre redskabsselektivitet og områdelukninger. STECF evaluerer gennemførelsen af den flerårige plan en gang om året. Kommissionen har også indledt arbejdet med hver af de forskellige bæredygtighedsaspekter med henblik på i juli 2024 at rapportere om planens resultater og indvirkning på de berørte bestande og fiskerier.

Delt forvaltning af bestande er også nødvendig for at sikre bæredygtighed i internationale farvande og for at sikre lige vilkår i Middelhavet og Sortehavet. Forslaget til fiskerimuligheder i 2024 vil med henblik herpå omfatte foranstaltninger, der udspringer af GFCM-foranstaltninger, som allerede er i kraft, og yderligere foranstaltninger, der skal vedtages på GFCM's årlige møde i november. For sortehavsarter vil Kommissionen foreslå

TAC'er og kvoter for pighvar i overensstemmelse med de foranstaltninger, der skal vedtages på det årlige møde, og for brisling.

De fremskridt, der er gjort i Middelhavet og Sortehavet, skal udbygges og fremskyndes på GFCM's konference på højt plan på Malta den 3.-4. oktober 2023. Alle medlemsstater skal fortsætte indsatsen for at gøre bestandene bæredygtige, da dette er grundlaget for en modstandsdygtig fiskerisektor og for at beskytte økosystemerne i disse havområder.

På baggrund af behovet for at yde bedre beskyttelse af **europæisk ål** opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at forbedre deres åleforvaltningsplaner i henhold til åleforordningen i overensstemmelse med deres miljøforpligtelser og samtidig nøje overvåge gennemførelsen af fiskerimulighederne for 2023 og vurdere foranstaltningerne for 2024 for havområder[39]. Det er vigtigt at intensivere foranstaltningerne i de indre farvande for at skabe lige vilkår, da åledødeligheden i indre farvande er betydelig, og det haster med at gennemføre afhjælpende foranstaltninger. GFCM arbejder i øjeblikket på fremtidige langsigtede forvaltningsplaner, navnlig for europæisk ål og guldmakrel for hvilke de nuværende foranstaltninger udløber i 2023.

7. KONKLUSION

Bæredygtigheden af EU's fiskeri blev forbedret i 2022. Men situationen i Østersøen er fortsat en udfordring, hvor visse kommercielle bestande, der tidligere var vigtige, er faldende på grund af forskellige belastninger. Klimaændringernes påvirkning af menneskelige aktiviteter, belastningernes intensitet og visse politiske aspekter samt de indbyrdes sammenhænge. Der er behov for en større indsats og et større engagement for at tackle situationen i Middelhavet og Sortehavet.

Kommissionens forslag til fiskerimuligheder for 2024 skal gøre det muligt at genoprette bestandene og konsolidere de fiskebestande, der har nået et bæredygtigt niveau. Dette vil styrke fiskernes modstandsdygtighed. Det er vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører EU-lovgivningen yderligere, og at Kommissionen fortsat gør en indsats for at imødegå det øvrige pres på fiskebestandene. EU bekæmper havforurening ved hjælp af et antal lovgivningsmæssige og politiske initiativer inden for de bredere rammer af handlingsplanen for nulforurening[40].

Som anført i fiskeri- og havpakken er der behov for at se et større engagement for at gøre vores havområder og det europæiske fiskeri klar til fremtiden. En blomstrende fiskerisektor er afgørende for at kunne bevare de europæiske kystsamfund og forvalte omstillingen til mere bæredygtige fødevaresystemer.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne, de rådgivende råd, interessenterne og offentligheden til at give feedback om denne meddelelse senest den 31. august 2023.

---

[39] COM(2023) 102.

[40] Initiativerne omfatter fastsættelse af grænser for havaffald, undervandsstøj, næringsstoffer og forurenende stoffer i henhold til havstrategirammedirektivet og gennemførelse af foranstaltninger for at overholde disse grænser. COM(2021) 400 final

PLANLAGT TIDSPLAN FOR ARBEJDET[41]

Hvornår?	**Hvad**
Maj - november 2023	Videnskabelig rådgivning fra ICES
Juni - ultimo august 2023	Offentlig høring om meddelelsen
Ultimo august 2023	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Østersøen
Oktober - december 2023	Årlige konsultationer om fiskerimuligheder med Det Forenede Kongerige, med Det Forenede Kongerige og Norge og med Norge
Medio september 2023	Kommissionens vedtagelse af forslaget til fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet
Oktober 2023	Rådets møde om fiskerimuligheder i Østersøen Konsultationer med kyststaterne om vidt udbredte bestande i det nordøstlige Atlanterhav
Ultimo oktober 2023	Kommissionen vedtager forslaget til fiskerimuligheder i Atlanterhavet
7.-11. november 2023	GFCM's årsmøde
1. december 2023	STECF's bestandsvurdering og forvaltningsrådgivning
December 2023	Rådets møde om fiskerimuligheder i Atlanterhavet/Nordsøen Rådets møde om fiskerimuligheder i Middelhavet og Sortehavet

[41] For bestande, der forvaltes af RFFO'er i EU-farvande og visse andre farvande, vedtages fiskerimulighederne efter RFFO'ernes årlige møder ved at revidere Rådets forordning, der fastsætter fiskerimulighederne.